

РЕШЕНИЕ

№ 364

гр. Кюстендил, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, I-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Андрей Н. Радев

при участието на секретаря Цветанка В. Александрова
като разгледа докладваното от Андрей Н. Радев Гражданско дело № 20231520101858 по описа за 2023 година

Т. К., ЕГН ***** от гр.С., ул.“Св.“ №**, вх.*, ет.*, съдебен адрес-гр.К., ул.“Г.“№ ** чрез адвокат А. Пешева от Адвокатска колегия-Кюстендил, е предявил против „РОСА-ТРАНС“ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление на дейността гр.К., ул.“Ч.“№ **,ет.*,ап.№ *5, иск да бъде осъдено ответното търговско дружество да му заплати сумата от 2325/две хиляди и триста и двадесет и пет/ евро, представляваща командировъчни суми за периода от 01.03.2022 год. до 31.03.2022 год. в чужбина, ведно с мораторна лихва върху главницата, считано от 01.04.2022 г. до 30.08.2023 год. в размер на 362,79 /триста и шестдесет и два и седемдесет и девет/евро, както и законната лихва върху главницата, считано от датата на предявяване на иска до окончателното ѝ изплащане, както и на сторените по делото разноси.

В срока за отговор ответникът не е изразил становище по исковете и обстоятелствата, на които се основават.

Преди датата на първото по делото съдебно заседание с Молба с вх. №11929/22.11.2023г., чрез процесуален представител адв. Р. Б. от АК-Благоевград, ответното дружество заявява, че моли да се даде ход на делото в негово отсъствие. Оспорени са и предявените от ищеца искове като неоснователни и недоказани, като се твърди, че всички дължими суми по трудовото правоотношение са били изплатени на работника.

В открито съдебно заседание на 20.03.2024г. е направено и допуснато изменение на предявения от ищеца иск, като същият да се счита предявен за сумата от 2175 евро или левовата равностойност в размер на 4253.93 лева, като за разликата до пълния размер на иска производството е прекратено.

КРС, след като обсъди събраните по делото доказателства, при усл. на чл. 235, ал. 2 и 3 ГПК, приема за установено следното:

От представените по делото писмени доказателства /Трудов договор №009 от 26.10.2021г., справка за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 от КТ с №10388213018194 от 26.10.2021г., справка за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.5 от КТ с №1038822305618/06.04.2022г. и Заповед № 001/01.04.2022г. за прекратяване на трудов договор № 009/26.10.2021г./, се установява, че в периода от 23.10.2021 г. до 31.03.2022 г. Т. К. и „РОСА-ТРАНС“ ООД са се намирали в трудово правоотношение, като ищецът е заемал длъжността „Шофьор, тежкотоварен автомобил - 12 и повече тона“ в предприятието на ответника. Трудовото правоотношение е прекратено на осн. чл. 325, ал. 1, т. 1 от КТ със Заповед № 001/01.04.2022г., считано от същата дата.

От приложените по делото Трудов договор №009 от 26.10.2021г.,разпечатка от банковата сметка на ищеца и 10 бр. преводи на заданията за работа през месец март 2022г., се установява, че ищецът е бил назначен на 8 часов работен ден с месечно трудово възнаграждение в размер на 650 лв. Работникът е извършвал превози на товари на територията на Белгия и Нидерландия в периода от 01.03.2022г. до 31.03.2022г. и съгласно договорка между страните е следвало да получава освен основното си трудово възнаграждение и по 75 евро на ден като командировъчни пари.

За изясняване на обстоятелствата са допуснати съдебно – техническа и съдебно-счетоводна експертиза, изготвени съответно от в.л. инж. Н. В. и в.л. М. В..

От приетото по делото експертно заключение с вх.№13102/19.12.2023г. изготвено от в.л. инж. Н. В. се установява, че за периода от 01.03.2022г. до 31.03.2022г. автомобил марка „МАН“ с регистрационен № КН****С с ремарке, управляван от ищеца Т. К. е пребивавал на територията на Кралство Белгия и Кралство Нидерландия. Вещото лице е установило, че няма данни ищецът да е работил през неработните дни (събота и неделя) на съответния месец Март.

По делото е прието и експ.заключение с вх.№ 2943/11.03.2024г. , изготвено от в.л. М. В., съгласно което от представените от счетоводството на ответното дружество данни и документи: Заповед за командировка от 01.03.2022г., лицето Т. К. е бил командирован в страни от ЕС за периода от 01.03.2022г. до 29.03.2022г.- общо 29 дни по 75 евро командировъчни дневни пари т.е. в общ размер на 2 175 евро или 4253, 93 лв. Вещото лице е констатирало, че няма данни дължимата сума да е платена на работника.

В открито съдебно заседание е разпитан свидетеля Бр. Зл. – съсед на ищеца. Свидетелят потвърждава, че ищецът е извършвал трудова дейност като шофьор на камион в ответното дружество. Сочи, че същият е пътувал в Б. и Х.. Твърди се, по данни от ищеца, че работодателят не е изплатил на Т. К. дължима заплата.

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена след преценка поотделно и в съвкупност на всички събрани по делото писмени доказателства, които са допустими, относими и безпротиворечиви.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи.

Настоящият състав намира, с оглед доводите в исковата молба, че е сезиран с искове с правно основание чл.215 КТ и чл.86, ал.1 ЗЗД.

По иска с правно основание чл.215 КТ и чл.86, ал.1 ЗЗД:

За да бъде уважен предявения иск, в съдебното производство следва да се установи кумулативното наличие на следните предпоставки - страните да са се намирали в трудово правоотношение през съответния период; работникът/служителят да е престираал труд; и работодателят да не е изпълнил задължението си за заплащане на трудовото възнаграждение на работника/служителя за положения от него труд.

От представеното в хода на производството трудово досие на работника се установи, че Т. К. не е подписал трудовия договор, с който е назначен на работа в ответното дружество, както и заповедта за неговото прекратяване. Въпреки това сочените документи са представени и регистрирани в съответната териториална дирекция на НАП.

Съгласно практиката ВКС, отразена в решение № 467/31.01.2014 г. по гр. д. № 2392/2013 г., IV г. о. като се има предвид разпоредбата на чл. 63, ал. 2 КТ работодателят няма право да допуска до работа работника или служителя, преди да му предостави екземпляр от подписания трудов договор и копие от уведомлението до НАП, но ако той в нарушение на закона го допусне до работа и работникът положи труд, отношенията във връзка с положения труд до момента на обявяване на недействителността се уреждат както при действителен трудов договор, ако работникът е бил добросъвестен – чл. 75, ал. 1 КТ. Добросъвестността по смисъла на цитираната разпоредба е различна от добросъвестността по чл. 8 КТ и се изразява в незнание от страна на работника или служителя на опорочаващите правоотношението факти, като при спор в тежест на работодателя е да докаже недобросъвестността на работника по несъмнен начин.

ВКС приема още, обявяване недействителността на трудовия договор може да стане както в самостоятелен исков процес, така и във висящ исков процес по трудов спор. От обявяването на недействителността се проявяват нейните правни последици, но до този момент, ако работникът е бил добросъвестен, отношенията се уреждат както при действителен трудов договор. Това означава, че за времето през което е работил, работникът има право на

трудова възнаграждение, на платени годишни отпуски, респ. на обезщетения, времето се зачита за трудов стаж.

В такъв случай, дори изискването за форма на трудовия договор да не е спазено, отношенията между страните се уреждат както при действителен трудов договор, доколкото е доказано (по несъмнен начин) количеството на положения труд.

Освен това представените по делото доказателства установяват по безсъмнен начин, че в изпълнение на задължението си по чл. 62, ал. 4 КТ и чл. 1 от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. на Министъра на труда и социалната политика, ответникът, в качеството си на работодател е уведомил компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите за сключването и прекратяването на трудовия договор с ищеца с оглед вписването им в регистъра на Националната агенция за приходите. Тези факти обуславят безсъмнения извод, че между страните е бил сключен трудов договор с начална дата 26.10.2021 г. и че между страните е съществувало валидно трудово правоотношение до 31.03.2022 г., когато трудовият договор е бил прекратен.

Нормата на чл. 215 от КТ предвижда, че при командироване работникът или служителът има право да получи освен brutното си трудово възнаграждение още и пътни, дневни и квартирни пари в размери, определени от Министерския съвет. Съгласно нормата на чл. 228, ал.2 от КТ размерът на обезщетението по чл. 215 от КТ се прилага, доколкото в акт на Министерския съвет, в колективен трудов договор или в трудовия договор не са предвидени по-големи размери. При тълкуване съдържанието на посочените разпоредби се налага изводът, че законодателят е предвидил размери на командировъчните пари, под които работодателят не може да слиза при изплащането им на работниците и това са тези, предвидени в приетия на основание чл. 215 от КТ подзаконов нормативен акт, който за процесния период е Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина /НСКСЧ; приета с ПМС № 115 от 03.06.2004 г./. В чл. 31, ал.1 от НСКСЧ е предвидено, че персоналът на сухоземните транспортни средства получава командировъчни пари на ден за времето на изпълнение на международни рейсове съгласно индивидуалните ставки, определени в приложение № 3, а именно – за шофьори при автомобилни превози – 27,00 евро при единична езда и 21,00 евро на ден при двойна езда.

Видно от изготвената по делото съдебно-счетоводна експертиза и представените заповеди за командировка, страните са договорили заплащане в размер на 75 евро дневни пари при командироване на ищеца в чужбина.

От гореизложеното съдът приема че през процесния период страните са били обвързани от валидно трудово правоотношение, въпреки липсата на подпис на ищеца върху трудовия договор, по силата на което ищецът е изпълнявал длъжността „шофьор на товарен автомобил“.

Съгласно заключението на вещото лице по съдебно-техническа експертиза,

ищецът е извършвал международен превоз в ЕС с автомобил марка „МАН“ с рег. № КН 1945 ВС в 01.03.2022г. до 31.03.2022г.

Съгласно заключението на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза, което съдът кредитира като обективно и компетентно изготвено, следващите се на ищеца дневни командировъчни пари за общо 29 дни, за които няма данни да са заплатени на ищеца от работодателят му и настоящ ответник, са в размер на по 75 евро дневни пари или общо 2175 евро или 4253, 93 лева. Върху тази сума се дължи и законна лихва до окончателното плащане считано от 30.08.2023 година, както и лихва за забава за периода от края на месеца, следващ месеца за който се дължи обезщетението до 30.08.2023 година в размер на 339.38 евро или 663.77 лева.

Работодателят е изпаднал в забава поради неизпълнение от края на месеца, следващ месеца през които е възникнало задължението за плащане, поради което се дължи и законната лихва върху неизплатените суми.

Всичко изложено обосновава основателността на предявените иски.

По разноските:

На основание чл. 83, ал.1, т.1 от ГПК и чл. 359 от КТ ищецът е освободен от заплащане на такси и разноски по производството. Същият претендира направените от него разноски по производството за адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева, като представя представено доказателство за заплащането му – Договор за правна защита и съдействие от 23.08.2023г.

Ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати по сметка на Районен съд - Кюстендил на основание чл. 78, ал.6, във вр. с чл. 71, ал.1 от ГПК, във вр. с чл. 1 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, държавна такса в общ размер **на 220,15 лв.** за предявени иски по чл. 215, ал.1 от КТ, във вр.с. чл.86 от ЗЗД, а на основание чл. 78, ал.6 във вр. чл. 71, ал.1, изр.1, предл.2 от ГПК – и сумата в общ размер на 580,80 лева, представляваща разноски от бюджета на съда за възнаграждения на вещите лица по назначените съдебно-счетоводна и съдебно- техническа експертизи.

По обжалваемостта:

Настоящото решение подлежи на обжалване от ответното дружество в двуседмичен срок, считано от връчването му, с въззивна жалба, подадена чрез Районен съд – Кюстендил и адресирана до Окръжен съд – Кюстендил.

Водим от горното, съдът:

РЕШИ:

О С Ъ Ж Д А „РОСА-ТРАНС“ООД,ЕИК *****,седалище и адрес на управление на дейността гр.К.,ул.“Ч.“№ **,ет.*,ап.№ * **ДА ЗАПЛАТИ** на Т.

К.,ЕГН ***** от гр.С., ул.“Св.“ №**, вх.*, ет.*,съдебен адрес-гр.К., ул.“Т.“№ **, сумата сумата от 2175 /две хиляди сто седемдесет и пет/ евра или левовата им равностойност в размер на 4253,93 /четири хиляди двеста петдесет и три и деветдесет и три/ лева, представляващи командировъчни суми за периода от 01.03.2022 год. до 31.03.2022 год. в чужбина ,ведно със мораторна лихва върху главницата, считано от 01.04.2022 г. до 30.08.2023 год. в размер 339.38 / триста тридесет и девет и тридесет и осем/ евра или левовата им равностойност в размерна 663,77 /шестстотин шестдесет три и седемдесет и седем /лева ,както и законната лихва върху главницата,считано от датата на предявяване на иска до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА „РОСА-ТРАНС“ООД,ЕИК 202172755,седалище и адрес на управление на дейността гр.К.,ул.“Ч.“№ **,ет.*,ап.№* **ДА ЗАПЛАТИ** на Т. К.,ЕГН ***** от гр.С., ул.“Св.“№**, вх.*, ет.*,съдебен адрес-гр.Кюстендил, ул.“Гороцветна“№ 35, сумата в размер на **400** /четиристотин/ лева, представляващи сторени в производството съдебно-деловодни разноски.

ОСЪЖДА „РОСА-ТРАНС“ООД,ЕИК *****5,седалище и адрес на управление на дейността гр.К.,ул.“Ч.“№ **,ет.*,ап.№ * **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд - Кюстендил държавна такса за уважените иски в размер на 220,15/ двеста и двадесет и петнадесет/лева, както и 580,80 /петстотин и осемдесет и осемдесет/ лева възнаграждения на вещите лица по назначените съдебно-счетоводна и съдебно-техническа експертизи.

Преписи от решението да се връчат на страните.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Кюстендилски Окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Кюстендил: _____